॥ ८३ ॥ दर्शयन्नुदधेस्तलं॥स्वबलंदर्शयन् उदधेस्थलमतिक्रम्य लवणांभसि कुंभंपातयामास ॥ उदधेस्तलमितिपाठे तद्दर्शयन्लवणांभसिपातयामासेत्यर्थः ॥ ८४ ॥ विंध्यमंदरसंकाशः कुंभस्ततोजलात्समुत्पत्येत्यन्वयः ॥ ८५ ॥८६॥ पुस्फोट भिन्नं ॥ सतस्यमुष्टिःसुग्रीवास्थिमंडले प्रतिजघ्ने प्रतिहतः ॥८७॥८८ ॥ तत्र उरसि ॥८९॥

तयोःपादाभिघाताच्चनिमग्नाचाभवन्मही ॥ व्याघूर्णिततरंगश्चचुक्षुभेवरुणालयः ॥ ८३ ॥ ततःकुंभंसमुत्क्षिप्यसुग्रीवोलवणांभसि ॥ पातयामासवेगेनदर्शयन्नुदधेस्तलं ॥ ८४ ॥ ततःकुंभनिपातेनजलराशिःसमुत्थितः ॥ विंध्यमंदरसंकाशोविससर्पसमंततः ॥ ८५ ॥ ततःकुंभःसमुत्पत्यसग्रीवमभिपत्यच ॥ आजघानोरसिक्रुद्धोवज्रकल्पेनमुष्टिना ॥८६॥ तस्यचर्मचपुस्फोटसंजज्ञेचापिशोणितं ॥ तस्यमुष्टिर्महावेगःप्रतिजघ्नेऽस्थिमंडले ॥ ८७ ॥ तस्यवेगेनतत्रासीत्तेजःप्रज्वलितंमहत् ॥ वज्रनिष्पेषसंजाताज्वालामेरोर्यथागिरेः ॥ ८८ ॥ सतत्राभिहतस्तेनसुग्रीवोवानरर्षभः ॥ मुष्टिंसंवर्तयामासवज्रकल्पंमहाबलः ॥ ८९ ॥ अर्चिःसहस्रविकचरविमंडलवर्चसं ॥ समुष्टिंपातयामासकुंभस्योरसिवीर्यवान् ॥ ९० ॥ सतुतेनप्रहारेणविह्वलोभृशपीडितः ॥ निपपाततदाकुंभोगतार्चिरिवपावकः ॥ ९१ ॥ मुष्टिनाभिहतस्तेननिपपाताशुराक्षसः ॥ लोहितांगइवाकाशाद्दीप्तरश्मिर्यदृच्छया ॥ ९२ ॥ कुंभस्यपततोरूपंभग्नस्योरसिमुष्टिना ॥ बभौरुद्राभिपन्नस्ययथारूपंगवांपतेः ॥ ९३ ॥ तस्मिन्हतेभीमपराक्रमेणप्लवंगमानामृषभेणयुद्धे ॥ महीसशैलासवनाचचालभयंचरक्षांस्यधिकंविवेश ॥ ९४ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवा० यु० षट्सप्ततितमःसर्गः ॥ ७६ ॥ ॥ ७ ॥ निकुंभोभ्रातरंदृष्ट्वासुग्रीवेण निपातितं ॥ प्रदहन्निवकोपेनवानरेंद्रमुदैक्षत ॥ १ ॥

अर्चिःसहस्रेणविकचं यद्रविमंडलं तत्समानवर्चस्कं ॥ ९० ॥ ९१ ॥ यदृच्छया दैवाधीनतः कदाचिद्भूम्यांपतितोलोहितांगोभौमइवपपात ॥ ९२ ॥ मुष्टिनोरसिभग्नस्यपततः कुंभस्य रूपं रुद्रेणाभिपन्नस्याभिभूतस्य गवांपतेःसूर्यस्येव ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ कतकः ॥ ६७ ॥ इतिरामाभि० वा० यु० षट्सप्ततितमःसर्गः ॥ ७६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ निकुंभइति ॥ १ ॥